

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

FOEFOE

Een honds blijspel

door

1880

Peter Kremel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3402

PERSONAGES

(6 dames – 4 heren)

GRAVIN GEORGETTE DE LA CHATTE (67), schoonmoeder van Cyriel. Eigenares van Foefoe zowel het zogenaamde kasteel als haar Pekinese viervoeter :

GRAVIN LOUISE DE LA CHATTE (47), werkschuwe dochter van Georgette, echtgenote van Cyriel :

GRAAF CYRIEL DE LA CHIENNE (50), heer des huizes, bankier, heeft het niet voor Foefoe, het beest, noch voor Georgette, zijn schoonmoeder. (wederkerig in beide gevallen).

CLAUDE DE LA CHIENNE (25), zoon met maatje meer, homo, houdt ervan zich als vrouw te verkleden. Ontwerpt in 't geheim zijn eigen kledinglijn :

ANTOINETTE DE LA CHIENNE (27), dochter, nymfomane met zwarte toekomst :

JEAN-JEAN (35-45), stijve butler die alles bereddert en binnen de lijnen tracht te houden :

MARIE-JEANNE (30-35), sensuele meid voor alle (vuile) werk, letterlijk :

FRIEDEL, (45-50), Oostenrijkse rondborstige kokkin die kookt zonder kookboek :

CLAIRE (35), scharrel van Cyriel, mooi, blond maar toch niet zo.....inderdaad:

JAVANAIS (30), vriendje van Claude, coiffeur met benefits, meestal witte kanten zakdoek in de hand :

FOEFOE, niet al te zindelijk en bijtgraag Pekineesje. *(komt niet zichtbaar in het stuk voor, enkel voice off.)*

*Leeftijden zijn indicatief.

DECOR

Salon van een kasteel uit de jaren '20, met twee enkele fauteuils en een grote driezit in het midden. Een staande lamp, enkele bijzettafeltjes, centraal achteraan open haard met daarboven groot schilderij of foto (Anno jaren 20 zwart wit), van de gravin Georgette met in haar armen Foefoe, de Pekinees van de gravin. Ergens in een hoek staat een golftas en op een klein bijzettafeltje een belletje om de dienstster te roepen. Een telefoon uit de jaren '20. Twee grote ramen links en rechts van de open haard, tot op de grond met zicht op tuin en vijver, waarvan één helemaal kan opengezet worden. Vier deuren, twee kant jardin, twee kant cour.

KORTE INHOUD

Ergens in Vlaanderen, 24 oktober 1929. De adellijke familie de la Chienne-de la Chatte resideert in kasteel Foefoe, wat ook de naam is van de bijtgrage Pekinees (hond) van the Godmother, Gravin Georgette de la Chatte. Haar schoonzoon, Cyriel, is bankdirecteur en getrouwd met Louise, de werkschuwe dochter van de gravin. Cyriel plast, tegen betaling, regelmatig naast de pot met de prostituée Claire. De zoon Claude, met meer vrouwelijke dan mannelijke hormonen in zijn lijf en fan van vrouwenkleren, heeft een geheime affaire met het frivole heerschap Javanais. De dochter Antoinette is een ‘bekeerde’ nymfomane die een drastische nieuwe richting met haar leven uit wil. De grote beurscrash van 1929 betekent voor de familie, indien zij niet snel geld vinden, het einde van hun rijkeluisleventje. Tot daar het eenvoudige deel van dit verhaal. Voeg daarbij een consequente maar stijve butler, een meid die liever vrijt dan kuint, een Oostenrijkse kokkin die constant op zoek is naar haar weggelopen gerecht, twee oude rijke zussen van Georgette die op ‘ongewenst’ bezoek gaan komen en de onwelvoeglijke Pekinees Foefoe die het vooral op mannenkuiten gemunt heeft en door haar onzindelijke gedrag de familiale sfeer moeiteloos onder het nulpunt doet dalen en je krijgt een cocktail van waanzinnige en hilarische familiesituaties die de toeschouwer constant de ene lachbui na de andere zal bezorgen.

Info voor de regisseur: Cursief gedrukte commentaren en beschrijvingen in dit stuk zijn overwegend suggestief.

EERSTE DEEL

Scène 1

(Tableau vivant in volledig freeze gedurende de hele scène 1. Om het publiek even in (pijnlijke) afwachting te houden komt de butler binnen na minimum 30 seconden (mag later binnen komen, niet vroeger). Gravin Georgette de la Chatte (kleine fauteuil), Gravin Louise de la Chatte, Graaf Cyriel de la Chienne (beiden grote fauteuil, Louise met boek), Claude (geen kleding) en Antoinette (staan achter grote fauteuil) Marie-Jeanne en Friedel staan links en rechts achteraan in de salon. Allen in freeze. Jean-Jean komt de salon binnen. Hij kijkt even rond. Korte monoloog.)

JEAN-JEAN : Ah voilà, iedereen van de familie is al op post. *(Tot publiek)* En u bent er ook al zie ik. Fijn zo.

(Jean-Jean spreekt tot het publiek terwijl hij van personage tot personage wandelt. De personages blijven de volledige duur van de scène in freeze zitten of staan.)

Mesdames, messieurs bonsoir. Welkom in het salon van ‘Chateau Foefoe’.

(Blaf van Pekinees)

Mijn naam is Jean-Jean en reeds menige jaren butler van deze nobele maar ietwat saaie en oninteressante adellijke familie de la Chienne-de la Chatte waar iedere dag alles volgens de geijkte etiquette en vastgeroeste routines verloopt. Het zou mij dan ook niet verbazen en zou het u trouwens niet kwalijk nemen, geachte aanwezigen, mocht u tijdens de pauze beslissen om dit saaie schouwspel te verlaten en andere, meer tot de verbeelding sprekende oorden van genot op te zoeken. U zal dan wel moeten leven met de gedachte dat u

nooit te weten zal komen of de Godmother van deze familie, gravin Georgette de la Chatte dit verhaal zal overleven. Of dat haar dochter, de immer naïeve en werkschuwe gravin Louise de la Chatte, de frivoliteiten van haar overspelige man, de gerenommeerde en gewaardeerde bankier Graaf Cyriel de la Chienne, zal doorgronden. U zal dan jammer genoeg ook nooit achterhalen of hun zoon Claude zich welles nietes tot een transgender laat ombouwen of hun dochter Antoinette haar nieuwste boek 'hoeveel mannen kan je verslijten voor je dertigste' een succes zal worden..of was de titel 'Hoe je veel mannen kan verslijten voor je dertigste'? Speelt niet zo veel rol. Ook zal u nooit de lustgevoelens van onze femme de ménage Marie-Jeanne kunnen pijlen noch de wat speciale en eigengereide kooktechnieken van onze nieuwe kokkin Friedel mogen consumeren.

Ik begrijp dat, na wat ik net vertelde, er misschien al een aantal onder u van dit alles gespaard willen blijven en hun avond op een gezelligere manier wensen door te brengen dan hier. Om ons achteraf van juridische vervolging vrij te stellen bied ik u daarom graag de mogelijkheid om het salon nu reeds te verlaten. *(Neemt zakhorloge)* U heeft tien seconden vanaf nu. Tien, negen, acht, zeven, zes, vijf, vier, drie, twee, één, te laat. Tiens u bent hier nog? Bon als het zo zit. Vanaf nu aanvaardt de familie de la Chienne-de la Chatte geen enkele klacht meer ook niet via aangetekend schrijven. U bent verwittigd! Mesdames, messieurs, welkom ten huize château Foefoe.

(Blaf Pekinees. Jean-Jean gaat af, net voor hij de scène verlaat komt hij terug.)

Mes excuses, nog één klein maar niet onbelangrijk lid van de familie ben ik vergeten te vernoemen *(wijst naar foto boven haard)*. De Pekinese viervoeter en huisdier van Gravin Georgette genaamd naar dit kasteel, 'Foefoe'

(blaf achter deur)

(Zucht) Geen verdere commentaar.

(Jean-Jean af. Fade-out. Iedereen uit freeze en verlaat de scène behalve Louise.)

Scène 2

Gravin Louise de la Chatte zit in de grote fauteuil. Ze is verdiept in een boek. De butler komt binnen met op een plateau een kopje en theepotje.)

JEAN-JEAN : Uw thee madame.

LOUISE : *(Zonder opkijken)* Hoe is het weer buiten?

JEAN-JEAN : Mocht madame zich de moeite getroosten even achter zich te kijken dan zou ze zien dat de zon volop schijnt. Binnen daarentegen verwacht ik storm aangezien mijnheer Cyriel elk ogenblik voorbij....

Voice off gegrom van de Pekinees, en het gevloek van Cyriel.)

FOEFOE : Grrrrr. Waf! Waf!

CYRIEL : Af! Af onnozel stom beest! Af! Af!

JEAN-JEAN : ...Foefoe moet.

(Voice off Georgette. Terwijl de hond grommend aan de broek van Cyriel hangt. Louise blijft gewoon verder lezen, Jean-Jean schenkt ondertussen de thee in en geeft deze aan Louise.)

GEORGETTE : *(roept VOF)* Cyriel doe Foefoe geen pijn!

CYRIEL : Af zeg ik! Laat mijn broek los! Stuk hond van mijn kl....

GEORGETTE : *(Roept)* Cyriel hebt ge mij gehoord?

CYRIEL : Ge zou dat beter tegen dat bijtgraag mormel roepen! Af zeg ik! Af ! Auw verdomme, bijtmonster hier zie...

(VOF een slag van de hond die tegen een muur vliegt en begint te janken van de pijn.)

Dat zal u leren, rattenkop. *(komt de living binnen.)* Vroeg of laat verzuip ik die vieze rat in de kasteelvijver. Bekijk mijn broek.

LOUISE : Die hall is haar domein hé Cyriel.

CYRIEL : Hier is niks haar domein. Allez kijk nu, ik kan zo toch niet naar de bank en waarom plast dat mormel altijd tegen mijn benen als ze bijt?

LOUISE : Van contentement, omdat ze u graag ziet?

CYRIEL : Er niet mee lachen hé Louise, één van ons twee moet hier buiten.

LOUISE : Als het aan mijn maman ligt vliegt gij.

CYRIEL : Georgette kan van mijn part de hoogste boom in samen met hare wreedaardige luizenbol.

(Georgette komt binnen met wandelstok.)

GEORGETTE : Wat kan ik?

LOUISE : Niks maman, Cyriel is een beetje over zijn toeren.

CYRIEL : Ge zoudt voor minder, dat stom bee...

JEAN-JEAN : Kopje thee voor madame et monsieur?

CYRIEL : Ik heb geen tijd. Ik moet dringend naar de bank voor een bijzondere aandeelhoudersvergadering. Nom d'une pipe, nu kan ik eerst nog een nieuwe broek aantrekken, dankzij dat stomme kre...

JEAN-JEAN : Thee voor u madame?

GEORGETTE : Als gij mijn foefoeke...

(Eén blaf van foefoe achter de deur.)

... nog éne stamp geeft dan zal ik u ook eens een stamp geven...daar... begrepen.

JEAN-JEAN : Thee madame?

GEORGETTE : Beestenbeul!

CYRIEL : Beestenbeul? Dat beest van u is een mensenbeul! Moet gij al die bijtsporen eens zien die die bloeddorstige vampier van u al in mijn kuiten heeft gezet.

GEORGETTE : Zij houdt niet van mannen en zeker niet van slechte zoals gij. In haar plaats zou ik juist hetzelfde doen.

CYRIEL : Dat worden er dan twee om te verzuipen. Als u mij nu wil excuseren. Ik moet mij omkleden. *(af.)*

JEAN-JEAN : Thee madame?

GEORGETTE : Als die stijve hark van u nog één keer mijn hondje aanraakt sta ik niet in voor de gevolgen.

LOUISE : Ge moet dat niet zo persoonlijk nemen maman. Hij heeft het wat lastig op het werk.

GEORGETTE : Ooit hoop ik dat Onze Lieve Heer die sierboom eens goed straft door hem zelf te laten voelen wat ons arm Foefoeke met zo een dierenbeul doormaakt. Hij zal dan wel een toontje lager zingen.

(Foefoe keft één maal achter de deur.)

JEAN-JEAN : Thee?

LOUISE : Het is niet alleen zijn schuld hé maman.

GEORGETTE : Trekt ge nu nog partij voor hem ook? Ik ga buiten, het stinkt hier.

JEAN-JEAN : Geen thee dus. Kan ik u verder nog van dienst zijn madame?

LOUISE : Laat Marie-Jeanne en dingeske eh die nieuwe kokkin komen. Hoe heet die ook weer?

JEAN-JEAN : Friedel madame, een Oostenrijkse ditmaal. Ze woont nog niet zo lang in ons land, ze heeft voor deze betrekking enkele maanden in Nederland gewerkt.

LOUISE : Nederland? Ik hoop dat ze meer kan maken dan een broodje kaas. Bon, ik wil de orde van de dag met hen bespreken. En zet het raam open. Maman heeft gelijk, het ruikt hier niet erg fris.

JEAN : Zoals u wenst madame.

Scène 3

(Jean-Jean zet het raam open en gaat af. Claude stormt de salon binnen. Deze heeft een lang vrouwenkleed aan met décolleté.)

CLAUDE : Moema, staat mijne derrière hier niet te dik in?

LOUISE : Claude alstublieft, hoe dikwijls heb ik u al gezegd de kleren van bonnemaman te laten hangen.

(Jean-Jean bekijkt Claude even van kop tot teen en gaat af.)

CLAUDE : Ze hangen toch? Aan mij, hihi.? Dus mijn poep...dik of niet dik?

LOUISE : Word toch eens een man Claude.

CLAUDE : Enfin moema, ik wil een bekende couturier worden, zeg.

LOUISE : Couturiers laten hun vrouwenkleren door vrouwen passen én dragen.

CLAUDE : Je m'en fou. Oh moema hebt ge misschien ook wat vulsel voor hier, *(boezem)* dat moet voller, veel voller.

CYRIEL : *(komt gehaast binnen.)* Voor één keer heeft dat rotbeest eens niet in mijn kuiten gebe...ce n'est pas vrai. Wat soort vent zijt gij eigenlijk?

CLAUDE : Een echte, gelijk gij hé poepa! Vindt gij dat mijn derrière hier goed in staat?

CYRIEL : Als ge niet maakt dat ge iets anders aan hebt zal ik er eens voor zorgen dat ge drie dagen niet op uw derrière kunt zitten. Begrepen?

CLAUDE : Gij gaat niet mee met uwe tijd gij!

CYRIEL : Als meegaan met de tijd betekent rondlopen als een verwijfde lellebel dan ga ik inderdaad niet mee.

CLAUDE : Wat hebt gij toch tegen vrouwen?

CYRIEL : Moest ge het vergeten zijn: gij zijt geboren met een zizi en daarbij er zitten al genoeg tangen in dit huis.

LOUISE : Cyriel!

CYRIEL : Ik heb het op uw moeder en haar bijtgrage braakbal Louise. Staat gij hier nog?

CLAUDE : Ik ben al weg, vrouwenhater! *(af)*

CYRIEL : Zottenkot. Bon ik moet voort, mijn vest nog.

(Cyriel gaat een deur binnen en komt met vest aan terug buiten. Ondertussen komt de meid (Marie-Jeanne) binnen.)

MARIE-JEANNE : U heeft mij laten roepen, madame?

LOUISE : Ja, voor de briefing. Waar is de kokkin?

MARIE-JEANNE : Die komt zo dadelijk madame, die had eh wat last met de soep.

CYRIEL : Ik ben weg, tot straks chérie. *(Hij geeft houtherig zijn vrouw een kus op de wang en loopt achter de zetel in een grote hondenpoep.)* Wat... Godver!...Die stomme, rotte mestkever... bah!

LOUISE : *(Kalm)* Ah daar kwam die stank vandaan.

(Marie-Jeanne schiet in een ingehouden lach.)

CYRIEL : Nu is 't gedaan, ik maak een vloermat van dat mislukt misbaksel.

LOUISE : Cyriel blijf staan of Marie-Jeanne kan heel de vloer gaan kuisen.

CYRIEL : Ik verzeker u Louise, dat strontmonster gaat eraan! 't Is zij of ik!

LOUISE : Wind u niet op en blijf staan. Marie-Jeanne, help hem eens.

MARIE-JEANNE : *(Gaat op haar knieën zitten voor Cyriel.)* Uw schoen mijnheer.

(Cyriel heft zijn been op terwijl Marie-Jeanne zijn schoen uittrekt.)

CYRIEL : Hoe is het in godsnaam mogelijk dat zo'n klein ongedierte zoiets groot produceert?

LOUISE : Ze zal in iets willen uitblinken hé Cyriel.

CYRIEL : *(Cynisch lachje)* Haha, grappig heel grappig.

MARIE-JEANNE : Voilà monsieur, ik zal hem even afspoelen en dan...

CYRIEL : Ik heb geen tijd, ik neem wel een ander paar. *(Draait zich om en trapt nu met zijn kous in de poep.)* Miljaar hé, ik...ik...

MARIE-JEANNE : Zal ik ook uw kous uitwassen monsieur?

(Cyriel steekt zijn voet uit naar Marie-Jeanne die met een vies gezicht zijn kous uittrekt.)

LOUISE : En dan zegt het spreekwoord dat een ezel zich geen twee keer stoot aan...

CYRIEL : Nu kan ik terug naar boven voor kousen en ik ben al te laat. *(Draait zich om en gaat weg.)*

MARIE-JEANNE : Monsieur attention!

CYRIEL : Wat?

(Marie-Jeanne wijst naar de poep op de grond.)

Wees gerust Marie-Jeanne ik ben geen....EZEL! *(Pikkelend af.)* Ik haat dat beest!

MARIE-JEANNE : *(Staat daar met de besmeurde kous en schoen.)* Madame?

LOUISE : Doe dat maar eerst weg en kuis op wat er nog ligt anders trapt hij er straks weer in.

MARIE-JEANNE : Oui madame. *(af.)*

Scène 4

(Friedel, een stuurse, ruwe, rondborstige vrouw in Tiroler outfit komt binnen.)

FRIEDEL : Gruss Got! *(Slaat hakken tegen elkaar.)*

LOUISE : Ah dingeske.

FRIEDEL : Friedel!

LOUISE : Juist, Frietsel ik wil...

FRIEDEL : FrieDel mit eine D im mitten.

LOUISE : Bon. Ik wil met u het menu van vanavond even doorlopen.

FRIEDEL : *(Duits/Nederlands)* Vonavond fressen wir kiekensoeppe mit kiekenballen, dan pekesstoemp mit Frankfurter wurst en als dessert zelf gemachte vlaai mit proimen, kunt ge goed von kakken.

LOUISE : Luister mevrouw Friemel ...

FRIEDEL : FrieDel mit eine D im mitten.

LOUISE : In dit huis kondigt u het diner zo aan: Monsieur, madame, het diner start met als entree een heerlijke kippenconsomé, als hoofdgerecht...

FRIEDEL : Ballen.

LOUISE : Pardon?

FRIEDEL : Sie sind die kiekenballen vergessen.

LOUISE : Een kippenconsomé met handgedraaide soepballetjes, als hoofdgerecht een fijne wortelpuree van zoete wortelen met heerlijke saucijzen gebakken in ...

FRIEDEL : Saus was?

LOUISE : Saucijzen

FRIEDEL : ...Ah sosissen.

LOUISE : En als dessert huisgemaakte gâteau de prunes.

FRIEDEL : ...Geto de pru...was?

LOUISE : Prunes dat zijn pruimen, Prunes.

FRIEDEL : Prunes ? Das klinkt nicht so gut zum kakken.

LOUISE : Taalgebruik alstublieft! Bij ons zeggen we voor iemand die naar het groot toilet moet dat hij of zij gaat drukken.

FRIEDEL : Droeken?

LOUISE : Juist en ga nu maar.

FRIEDEL : (*Mompelend af*) Hier droeken, Holland poepen, bei uns scheissen, überall andere naam maar zelfde stank.

Scène 5

(Louise drinkt van haar thee. Marie-Jeanne komt binnen met emmer water en dweil, houten wasknijper op haar neus. Ze zet zich op haar knieën achter de zetel. Louise staat recht.)

LOUISE : Marie-Jeanne, vandaag moeten dringend de badkamers gepoetst worden.

MARIE-JEANNE : (*Nasaal*) Oui madame.

LOUISE : Die stank is echt penetrant. Ik ga maman verwoegen in de tuin.

MARIE-JEANNE : Oui madame.

(Louise af. Geblaf van Foefoe, bonk en gejank. Cyriel komt binnen terwijl hij naar de hond roept.)

CYRIEL : Geen twee keer vandaag, uitgerolde rolmops. Ah Marie-Jeanne, waar is madame?

MARIE-JEANNE : Met maman de gravin in de tuin monsieur.

CYRIEL : Prima. Luister, ik krijg vanavond bezoek, een eh zakenrelatie, dus zou ik graag hebben dat ge de logeerkamer in het koetshuis in orde brengt.

MARIE-JEANNE : Oui monsieur.

CYRIEL : Dit blijft wel tussen ons, begrepen?

MARIE-JEANNE : Oui monsieur.

CYRIEL : Bon, ik moet er vandoor, ben al hopeloos te laat. Jean-Jean mijn krant!

(Jean-Jean komt binnen, Cyriel rukt hem de krant uit handen en gaat af.)

JEAN-JEAN : Monsieur votre journ... *(Gaat de kamer binnen.)* Is het weer zo ver!

MARIE-JEANNE : Het stinkt erger dan een beerput. Ik weet niet wat die hond altijd eet.

JEAN-JEAN Benen. Vooral die van Monsieur Cyriel. Het is niet verwonderlijk dat ze hem altijd bijt, veel meer krijgt ze niet tussen haar tanden.

MARIE-JEANNE : Arme mijnheer Cyriel!

JEAN-JEAN : Hij is al van in het begin het speeltje van Foefoe.

(Foefoe blaft één maal achter de deur.)

MARIE-JEANNE : Alhoewel... mijnheer is ook niet vies van speeltjes.

JEAN-JEAN : Wat bedoelt ge?

MARIE-JEANNE : Ik moet de logeerkamer van het koetshuis weer in orde maken, mijnheer krijgt vanavond een ‘zakenrelatie’ op bezoek.

JEAN-JEAN : Hij blijft met vuur spelen. Als madame Louise daar ooit lucht van krijgt staat er onweer op het menu.

MARIE-JEANNE : Bon, het is opgekuist. Ik ga mij eerst verfrissen en andere kleren aandoen, de stank zit tot op mijn vel. *(Sensueel)* Heeft Jean-Jeanke misschien zin om mijn rug te wassen?

JEAN-JEAN : Marie-Jeanne alstublieft. Niet tijdens de werkuren en daarbij ge stinkt.

MARIE-JEANNE : *(Speels)* Hoe zou dat komen?

JEAN-JEAN : Blijf met uw vuile handen van mijn tenue.

MARIE-JEANNE : Jean-Jeanke!

(Marie-Jeanne loopt achter Jean-Jean die houderig probeert om weg te geraken.)

JEAN-JEAN : Enfin Marie-Jeanne! Af, laat dat, stop ermee. Ge stinkt naar hond.

MARIE-JEANNE : Nee stront...Grrr waf waf waf...Hihi...waf waf waf

(Achter de deur begint Foefoe ook te blaffen. Marie-Jeanne en Foefoe blaffen nu samen terwijl ze Jean-Jean blijft achtervolgen en ze toertjes draaien rond de zetel.)

JEAN-JEAN : Af! Af! Laat dat...zit...Marie-Jeanne ik kan er niet meer mee lachen.

MARIE-JEANNE : Ikke wel waf..waf...waf..

JEAN-JEAN : Stop met kietelen.

MARIE-JEANNE : Vooruit Jean-Jeanke naar de badkamer. Wassie wassie doen ! Hihi.

JEAN-JEAN : Marie-Jeanne enfin!

(Marie-Jeanne duwt hem buiten. Beiden af.)

(Fade-out.)

Scène 6

(Friedel komt met een groot hakmes de salon binnen. Ze zoekt.)

FRIEDEL : Kom, kom, kom! Tok, tok, tok! Kom, kom, kom! Tok, tok, tok!....

(Antoinette komt binnengestormd en schrikt van Friedel.)

ANTOINETTE : Jean-Jean!...Aaah...w... wat bent u?

FRIEDEL : Eh...ein mensch!

ANTOINETTE : Wat doet u hier met die hakbijl?

FRIEDEL : Ich bin mein kieke kwait.

ANTOINETTE : Kieke?

FRIEDEL : Soepkieke. Ich bin die neue kokkin und habe das kieke in den pot gestopft
maar toen ich het fuur eronder stak ist das kieke eruit gesprongen und gaan
laufen.

ANTOINETTE : Was die dan niet dood?

FRIEDEL : Als ze nog kan laufen niet, maar ze is wel gepluckt, niks pluimen meer.

ANTOINETTE : Luister, ik wil hier straks niet door een kale kip gebeten worden.

FRIEDEL : Kiekies bijten nicht, die pikken.... mit ihren schnabel.

ANTOINETTE : Hoe denkt gij die kip te gaan vinden?

FRIEDEL : Mit mein getok?

ANTOINETTE : Met wat?

FRIEDEL : Luister. Tok, tok, tok, tok, tok, tok

(Vanachter de eerste deur hoor je dat het getok wordt beantwoord.)

CLAUDE : Tok,tok,tok,tok.

FRIEDEL : Gefunden! Tok, tok, tok.

CLAUDE : Tok, tok, tok.

(Friedel gaat voorzichtig kapmes in de aanslag aan de deur staan en trekt ze open. Claude staat in het deurgat met zijn handen vol nachtjaponnen. Hij schrikt zich een breuk en laat alle nachtjaponnen vallen.)

CLAUDE : Aaah!

ANTOINETTE : Claude, kieken!

FRIEDEL : Entschuldigung, suche ander kieken. Tok, tok, tok, tok....

(Friedel gaat langs de geschrokken Claude het deurgat in.)